

[Glistrup]

bobleværdier, som man pålægger ejere af fast ejendom her i landet med 30 mia kr., nu skulle punktere, og det var virkelig lykkedes kristeligt folkeparti at købe denne selvfølge- lighed, nemlig ved, at man, for at ejendoms- ejerne skulle opnå det, havde betalt en pris på over 4 gange så meget, nemlig 130 mia kr.; selv med de tal, vi plejer at regne med, er 130 mia kr. trods alt en ganske betragtelig sum, som ikke har noget med ejendomsjejer- ne at gøre, men som har noget med befolk- ningen i bred almindelighed at gøre, for den danske befolkning har jo i meget bred almin- delighed gæld, hvad enten de så har fast ejendom eller ej, og det, vi nu skulle rose kristeligt folkeparti for, var, at de virkelig havde handlet som statsmænd ved at lave den handel med skatteministeren.

Jeg tror nok, at skatteministeren grinede bravt i skægget, da han så kristeligt folkepar- ti forlade lokalet, efter at man havde opnået denne gevaldige fordel. Men kristeligt folke- parti trøster sig med, at det nok er i over- gangstiden, der kommer visse problemer.

Nej, det forfærdelige ved dette forslag er ikke bare, at der kommer nogle problemer i overgangstiden, men at man vil blive ved og blive ved med at mase på med krav om mil- limeterretfærdighed med dette udgangspunkt, og det ene problem vil tage det andet med sig, der vil tage det tredje med sig, der vil tage det fjerde med sig, og derfor vil der væ- re en bølge af urimeligheder, uretfærdigheder og vilkårligheder. Man må som ministeren trøste sig med, at ministeren nu har fået en bemyndigelse til at løse cirkelens kvadratur, og så skal vi andre bare se væk. Han skal nok vise, hvordan man løser et problem, som i princippet er ganske og aldeles uløseligt, fordi kursvurdering af gæld er en opgave, som intet har at gøre med det, som ministe- ren tror, nemlig hvordan man aktiverer tilgo- dehavender på den ene eller den anden måde.

Hr. Arne Bjerregaard omtalte det på den måde, at man jo ikke kan lade sig lamme af, at man er ude for et forslag her, som man ikke kan være 100 pct. sikker på er 100 pct. i orden på enhver måde. Det kan selvfølgelig være rigtigt, at vi ikke skal lade os lamme af en sådan udsigt, men det, der er sandheden her, er, at vi har 100 pct. sikkerhed for, at det er 100 pct. i uorden på en hvilken som helst måde, ligegyldigt hvordan man betrag-

ter det, for der er ikke nogen som helst, der har kunnet påpege, hvordan man overhove- det kunne løse dette problem, og derfor vil det – når vi igen skal vende tilbage til disse overordnede målsætninger – føre til vilkårlig- heder, uretfærdigheder, urimeligheder, sigtel- ser for magtfordrejning og lignende ting, når ministeren skal til at udnytte den bemyndi- gelse, som han får tiltaget sig her, bl. a. med kristeligt folkepartis bistand. Det er bestemt ikke nogen god, kristen gerning, kristeligt folkeparti herved har gjort.

Hagen Hagensen (KF):

Først vil jeg gerne slå fast, at det mindretal, venstres, det konservative folkepartis og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget, der har afgivet mindretalsbetænkningen, dækker, hvad de tre mener der skal stå, og på en måde, som vi ikke plejer at gøre det her i tinget – endog ministeren lod sig forle- de dertil – har man nævnt, hvem der skulle have ført pennen, noget, man kun kan have fra udvalget. Jeg skal bare slå fast, at det, der står her, står her, fordi vi mener, det er rime- ligt at have tingene bragt på plads.

Så vil jeg godt gøre en enkelt bemærkning til skatteministeren, der talte om – jeg tror oven i købet, han var lidt forarget over det – at der var nogle, der havde lån i deres ejen- dom og måske kunne ligge med en obligati- onsmængde, der svarede dertil, og derved kunne opnå at kursansætte de obligationer, for hvilke de havde gæld i deres egen ejen- dom. Ja men hvad er det, der sker? Det ved vi jo fra det arbejde, vi har været igennem nu. Hvis det er bankgæld, man har på korte- re åremål, så kan og vil gælden blive ansat til pari og kan altså fuldt ud trækkes fra, så skal der ikke ske nogen kursfastsættelse. De, der vil finde ud af at gøre tingene på den ene eller anden måde, skal såmænd nok klare sig igennem alligevel. Vi taler blot om det almindelige forhold, hvor det nu engang er således, at gæld er gæld og gælden skal beta- les tilbage med det, den lyder på.

Lad mig slå fast, at der er stor forskel på at gøre aktivsiden op, fordi den skal gøres op efter, hvad den kan indbringe i tilfælde af salg. Der kursfastsætter man til den realisati- onsværdi, de pågældende værdipapirer nu engang har i den ejendom, de har pant i, modsat gælden for den, der ikke kan bringe sig ud deraf; han skal betale gælden tilbage